

Dosarul nr. 2ra-943/22
(2-20147561-01-2ra-07072022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Lupașcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Malii, V. Cotorobai, D. Dulghieru)

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Secu împotriva Instituției de Educație Timpurie nr. 133 și Direcției de Educație, Tineret și Sport a sectorului Centru, municipiul Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută, încasarea în mod solidar a salariului restant, adaosului la salariu, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul apelantului Instituția de Educație Timpurie nr. 133, avocatul Lilian Timotin, a fost casată hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii depuse de Maria Secu, ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 23 noiembrie 2020, Maria Secu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției de Educație Timpurie nr. 133 și Direcției de Educație, Tineret și Sport a sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere nr. 255 „P” din 12 octombrie 2020, restabilirea în funcția deținută, încasarea în mod solidar a salariului restant în mărime de 8849 lei și 92 de bani și suma în mărime de 3398 lei și 36 de bani, cu titlu de întârziere, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în baza ordinului nr. 255 „P” din 12 octombrie 2020, emis de pârâțul/angajator, Maria Secu a fost concediată din cadrul instituției începând cu data de 12 octombrie 2020, potrivit prevederilor art. 86 pct. (1) din Codul muncii, în legătură cu încălcarea gravă repetată pe parcursul unui an de către cadrul didactic al Regulamentului de organizare și funcționare a Instituției de Educație Timpurie nr. 133.

A afirmat reclamanta că începând cu data de 01 septembrie 2020 până la data de 30 septembrie 2020, aceasta s-a aflat în concediul anual de odihnă. Dat fiind faptul

că starea sănătății reclamantei s-a înrăutățit, începând cu data de 28 septembrie 2020 până la data de 07 octombrie 2020 s-a aflat în concediul medical - 3 zile de concediu anual fiind nefolosite. Pentru data de 10 octombrie 2020, concediul anual de odihnă fiind expirat. În legătură cu starea dificilă a sănătății, reclamanta s-a aflat în concediu medical începând cu data de 12 octombrie 2020 până la 15 octombrie 2020 și prin urmare fiind concediată contrar prevederilor art. 86 alin. (2) Codul muncii.

A specificat reclamanta că la eliberarea acesteia de la locul de muncă pârâtul/angajator nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare și anume: nu i-a fost achitat salariul restant pentru lunile: iunie - iulie a anului 2020; nu i-a fost achitată indemnizația anuală de concediu.

A menționat reclamanta că salariul restant pentru luna iunie a anului 2020 constituie suma în mărime de 4424 lei și 96 de bani, iar pentru luna iulie a aceluiași an, constituie suma în mărime de 4424 lei și 96 de bani, iar perioada de întârziere de achitare a salariului restant pentru luna iunie a anului 2020 este de 143 de zile, ceea ce constituie suma în mărime de 1898 lei și 30 de bani și perioada de întârziere de achitare a salariului restant pentru luna iunie a anului 2020 este de 113 zile, ceea ce constituie suma în mărime de 1500 lei.

A mai indicat reclamanta că, datorită acțiunilor pârâtului/angajator (concedierea ilegală) și neplata salariului restant, reclamanta a rămas fără loc de muncă, fără o sursă de existență, fiind nevoită să se adreseze după ajutor prietenilor, rudelor cu rugămintea de a-i împrumuta bani pentru a-și asigura existența sa și a copilului său, ea fiind unicul întreținător al copilului, fiind pusă într-o situație incomodă și destul de neplăcută.

Ulterior, la 09 decembrie 2020, reclamanta Maria Secu și-a majorat pretențiile, solicitând suplimentar la cerințele expuse inițial încasarea în mod solidar din contul pârâților în beneficiul reclamantei suma în mărime de 4424 lei și 96 de bani, cu titlu de salariu restant pentru toată perioada de absență forțată, precum și adaosul la salariu pentru luna august 2020 în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat ordinul nr. 255 „P” din 12 octombrie 2020 emis de Instituția de Educație Timpurie nr. 133 din cadrul Direcției de Educație, Tineret și Sport sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la concedierea reclamantei Maria Secu din funcția de educator.

S-a restabilit Maria Secu în funcția de educator în cadrul Instituției de Educație Timpurie nr. 133 din cadrul Direcției de Educație, Tineret și Sport sect. Centru, mun. Chișinău.

S-a încasat din contul Direcției de Educație, Tineret și Sport sect. Centru, mun. Chișinău în beneficiul reclamantei Maria Secu, salariul neachitat pentru luna iunie - iulie a anului 2020, în suma totală de 8842 lei și 92 de bani, salariu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada: 12 octombrie 2020 - 18 martie 2021, în cuantum de 25 844 lei, suma în mărime de 3398 lei și 30 de bani, cu titlu de reparare a prejudiciului material, în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii, suma în mărime de 5000 lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral, suma în mărime de 5000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 31 martie 2021, Instituția de Educație Timpurie nr.133 a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Maria Secu.

Prin decizia din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul apelantului Instituția de Educație Timpurie nr. 133, avocatul Lilian Timotin, a fost casată hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii depuse de Maria Secu împotriva Instituției de Educație Timpurie nr. 133 și Direcției de Educație, Tineret și Sport a sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția deținută, încasarea în mod solidar a salariului restant, adaosului la salariu, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 1, art. 9 alin. (1) lit. a), b), c), e), și i), art. 10 alin. (1), lit. a), art. 45, art. 81 alin. (1) lit. b), art. 83 alin. (1), art. 86 alin. (1) lit. l), art. 201, art. 202, art. 245 alin. (1), art. 301 din Codul muncii, raportate la actele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul a considerat concluzia instanței de fond de admitere parțială a cererii de chemare în judecată depusă de Maria Secu ca neîntemeiată.

Astfel, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, Colegiul a constatat că, la 09 noiembrie 2018, în baza contractului individual de muncă nr. 36/18, reclamanta Maria Secu a fost angajată în calitate de educator în cadrul Instituției de Educație Timpurie nr.133, creșă-grădiniță, ulterior, prin acordul suplimentar nr.1 din 28 decembrie 2018, a fost modificat pct.12 din contractul individual de muncă nr.36/18 din 09 noiembrie 2018, după cum urmează: condițiile de retribuire a muncii: clasa de salarizare 47, coeficient de salarizare - 2,62, cuantumul salariului – 4200 lei.

Iar prin acordul suplimentar din 02 ianuarie 2020, a fost modificat pct.12 din contractul individual de muncă nr. 36/18 din 09 noiembrie 2018, fiind expus în următoarea redacție: pct.12: condițiile de retribuire a muncii: clasa de salarizare- 51, coeficient de salarizare - 2,84, cuantumul salariului - 4970 lei.

De asemenea la caz s-a reținut și faptul că pe parcursul anului 2020 în privința reclamantei Maria Secu au fost emise de către directorul Instituției de Educație Timpurie nr.133, mai multe ordine de sancționare, și anume:

- prin ordinul nr.18 din 30 ianuarie 2020, emis de, reclamanta Maria Secu a fost atenționată pentru nesupunerea prevederilor pct.15 - domeniul securității și sănătății ocupaționale, lit.d) supravegherea sănătății ocupaționale-rezultatele examenelor medicale la angajare și periodice; obligată Maria Secu în termen de 5 zile calendaristice să efectueze examene medicale;

- prin ordinul nr. 22”AB” din 24 februarie 2020, Maria Secu a fost sancționată disciplinar prin avertizarea orală în legătură cu neexecutarea prevederilor ordinului nr.18 din 30 ianuarie 2020, s-a dispus de a nu admite ieșirea temporară la serviciu a Mariei Secu, până la trecerea examenului medical;

- prin ordinul nr.122 „P” din 25 februarie 2020 s-a dispus suspendarea Mariei Secu, educatorul gr. nr.4 din funcția de educator, începând cu 26 februarie 2020 până la prezentarea rezultatelor examenului medical;

- prin ordinul nr. 98 „AB” din 12 octombrie 2020, în temeiul art. 208 al Codului muncii s-a dispus constituirea Comisiei de anchetă, cu desemnarea membrilor, pentru examinarea Notei informative prezentată de directorul instituției din 12 octombrie 2020 cu privire la activitatea educatorului Maria Secu.

Potrivit procesului-verbal privind desfășurarea procedurii cercetării disciplinare prealabile nr. 01 din 12 octombrie 2020, Comisia numită pentru cercetarea disciplinară prealabilă a reținut încălcarea de către Maria Secu a prevederilor hotărârii, dispozițiilor, instrucțiunilor, metodologiei cu privire la desfășurarea procesului educațional la distanță, parvenite în perioada de carantină (martie - 31 iulie 2020), regulamentului de organizare și funcționarea IET nr.13, regulamentului de ordine internă al IET nr.133, ordinelor interne (prin viber-screenshot-uri pe toată perioada aflării în carantină).

Astfel, Comisia numită pentru cercetarea disciplinară prealabilă în aceeași componență a decis - concedierea Mariei Secu, educator din cadrul instituției, începând cu data de 12 octombrie 2020, potrivit prevederilor art. 86 alin.(1) din Codul muncii, în legătură cu încălcarea gravă repetată pe parcursul unui an de către cadrul didactic al Regulamentului de organizare a Instituției de Educație Timpurie nr.133.

Prin demersul din 12 octombrie 2020 adresat Comitetului sindical al IET nr.133, directorul Instituției de Educație Timpurie nr.133 a solicitat părerea consultativă a comitetului sindical în legătură cu concedierea Mariei Secu, începând cu 12 octombrie 2020, potrivit prevederilor art. 86 alin.(1) din Codul muncii.

Prin procesul-verbal al comitetului sindical din cadrul Instituției de Educație Timpurie nr.133 din 12 octombrie 2020, în urma examinării demersului prezentat de către directorul instituției privind părerea consultativă în legătură cu concedierea Mariei Secu, s-a hotărât: să fie concediată Maria Secu, educator din cadrul instituției, începând cu data de 12 octombrie 2020, potrivit prevederilor art.86 alin. (1) din Codul muncii, în legătură cu încălcarea gravă repetată pe parcursul unui an de către cadrul didactic a Regulamentului de organizare a Instituției de Educație Timpurie nr.133.

În temeiul ordinului nr. 255 ”P” din 12 octombrie 2020, emis de directorul Instituției de Educație Timpurie nr.133, Iulia Boțan, educatorul Maria Secu, a fost concediată din funcția ocupată, în temeiul art. 86 alin.(1) din Codul muncii, în legătură cu încălcarea gravă repetată pe parcursul unui an de către cadrul didactic a Regulamentului de organizare a Instituției de Educație Timpurie nr.133.

Ordinul nr. 255 ”P” din 12 octombrie 2020 a fost adus la cunoștința Mariei Secu în aceeași zi, 12 octombrie 2020, fapt confirmat prin mențiunea reclamantei Maria Secu, precum că nu este de acord cu actul emis (f.d. 10).

Reținând prevederile art. 301 din Codul muncii, instanța de apel a învederat că potrivit alin. (1) și (2), pe lângă temeiurile generale prevăzute de prezentul cod, contractul individual de muncă încheiat cu cadrele didactice poate înceta pe următoarele temeiuri suplimentare: a) încălcare gravă, repetată pe parcursul unui an, a statutului instituției de învățământ (art.86 alin.(1) lit.1)); b) aplicare, chiar și o singură dată, a violenței fizice sau psihice față de discipoli (art.86 alin.(1) lit.n)),c) stabilirea pensiei pentru limită de vârstă. (2) Pe lângă temeiurile generale prevăzute de prezentul cod, contractul individual de muncă încheiat cu cadrele din organizațiile din sfera științei și inovării poate înceta în următoarele temeiuri suplimentare: a) pierderii concursului pentru ocuparea funcțiilor științifice și de conducere prevăzute de statutul

organizației respective; b) neatestării, în conformitate cu statutul organizației respective, a cercetătorilor științifici, lucrătorilor din întreprinderile, instituțiile și organizațiile auxiliare de deservire și de administrare a activității științifice.

Totodată, conform art. 9 alin. (2) lit. a), b), c), e) și i) din Codul muncii, salariatul este obligat: a) să-și îndeplinească conștiincios obligațiile de muncă prevăzute de contractul individual de muncă, b) să îndeplinească normele de muncă stabilite; c) să respecte cerințele regulamentului intern al unității și să poarte în permanență asupra sa permisul nominal de acces la locul de muncă, acordat de angajator; e) să respecte cerințele de securitate și sănătate în muncă; i) să îndeplinească alte obligații prevăzute de legislația în vigoare, de contractul colectiv de muncă și de convențiile colective.

Astfel, Colegiul a constatat că, Maria Secu, contrar prevederilor ordinului nr. 18 „AB” din 30 ianuarie 2020 cu privire la respectarea prevederilor Serviciului de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice de către colaboratorii din cadrul IET nr. 133, nu a trecut examenul medical în corespundere cu prevederile emise de Serviciul de Supraveghere de Stat a Sănătății Publice, fapt pentru care a fost sancționată cu avertizare.

Mai mult, instanța de apel a atestat că, Maria Secu, conform ordinului nr. 61 „AB” din 18 august 2020 cu privire la organizarea examenului medical și instruirii igienice al salariaților din cadrul IET către redeschiderea instituției în contextul pandemiei Covid-19 urma la fel să treacă controlul medical, însă a refuzat, fapt consemnat prin procesul-verbal nr. 1 din 12 octombrie 2020.

Ori, necesitatea petrecerii examenelor medicale de către Maria Secu se regăsesc în obligațiile asumate de aceasta conform normelor Codului muncii, a contractului individual de muncă, a fișei postului, cât și ordinele Instituției de Educației Timpurie.

Cu referire la cele enunțate, Colegiul a considerat drept eronate concluziile instanței de fond, precum că Mariei Secu în calitate de salariat, nu i s-a acordat un termen de 5 zile pentru a-și expune poziția de apărare pe marginea anchetei de serviciu declanșată în privința abaterilor admise. Or, materialele cauzei denotă incontestabil că, fiindu-i solicitată expunerea explicațiilor, ultima a refuzat, acest fapt fiind consemnat în procesul-verbal al anchetei de serviciu la pct. 5- „fără nici un motiv” (f.d. 51, verso).

Colegiul a considerat irelevante argumentele reclamantei/intimatei Maria Secu referitoare la faptul, că angajatorul a emis ordinul de concediere în momentul în care aceasta se afla în concediu medical.

Or, din materialele cauzei rezultă, că potrivit certificatului medical seria XXX nr. XXXXX, aceasta urma să revină la serviciu la 08 octombrie 2022, iar certificatul medical seria XXX nr. XXXXX a fost emis pe parcursul zilei de 12 octombrie 2022, mai exact de la ora 14:00 până la 19:00, fapt confirmat prin scrisoarea Instituției Medico-Sanitară Publică, Asociația medicală teritorială Chișinău emisă la 14 decembrie 2020, (f.d.91), cât și prin răspunsul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu nr. 06/394 din 27 ianuarie 2021, în care se menționează, că în fișa medicală a pacientei Maria Secu nu sunt careva mențiuni privind existența dereglărilor funcționale, factorilor sociali și profesionali ce influențează capacitatea de muncă și (sau) agravează starea sănătății, nu se face referință, în urma evaluării nivelului efortului fizic și neuropsihic, la imposibilitatea de exercitare a funcției ocupate (f.d. 96), înscrisuri care eronat au fost interpretat de

către instanța de fond în defavoarea pârâtului.

Colegiul a mai specificat ca fiind neîntemeiate argumentele intimătei/ reclamante Maria Secu, precum că ordinul de concediere cu nr. 255,,P” din 12 octombrie 2020 a fost emis în perioada când ultima se afla în concediu medical, or, intimata nu a informat administrația Instituției de Educație Timpurie nr.133 despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu și despre starea sănătății, obligație ce derivă din contractul individual de muncă încheiat între părți, ba mai mult se confirmă că în aceeași zi ultima a luat cunoștință de ordinul enunțat.

În același context, nu mai puțin important este de menționat că, având în vedere legalitatea ordinului nr. 255,,P” din 12 octombrie 2020 cu privire la concedierea Mariei Secu în temeiul art. 86 alin.(1) lit. 1) din Codul muncii, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiate și celelalte cerințe accesorii subsecvente, care poartă soarta cerinței de bază.

Din considerentele menționate, având în vedere că soluția emisă de prima instanță este una neîntemeiată, Colegiul a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de reprezentantul apelantului, Instituției de Educație Timpurie nr.133, avocatul Lilian Timotin, a casa hotărârea din 18 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a emite o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de Maria Secu împotriva Instituției de Educație Timpurie nr.133 și Direcției de Educație, Tineret și Sport sect. Centru, mun. Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție deținută, încasarea în mod solidar a salariului restant, adaosului la salariu, repararea prejudiciului material și moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

La 10 iunie 2022, reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind ilegală și menținerea hotărârii din 18 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 februarie 2022. Recurenta a făcut cunoștință cu materialele cauzei la 19 aprilie 2022 (f.d. 201, Vol. I, f.d. 9, Vol. II), astfel, recursul declarat la data de 10 iunie 2022, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 07 iulie 2022, instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 21 iulie 2022, reprezentantul Instituției de Educație Timpurie nr. 133, avocatul Lilian Timotin, a solicitat de a considera recursul declarat de reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman, ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de reprezentantul recurentei Maria Secu, avocatul Grigore Sarsaman, împotriva deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat